

temaga laewa jäänd, hädalistele api, kes üsna huffa minemas olivad. Et keiser ise ka senna api jõudis, ise nõu ja jõuga neile abiks oli, andis kõige teistele uut julgust ja wahwust, ja waatke, natukese aja pärast olivad õnnetumad ja siiski õnnelikud madrused ja soldatid peastetud.

Wäga suure auu ja tänu wäärt oli see finane töö, aga wäge kurb lugu jõudis selle järele. Keiserlik peastja hädaliste surmast peastmises oli oma elu ja terwist ära ohwerdand. Ta oli kangeste ise ka töös olnud, ennast higistand, märjaks saand ja külmend, mis endist töwe tagasi tõi: ei olnud enam mingi arstimine, waid suur walitseja lõppetas õnaste oma elu 27. Jaanuari kuu päewal 1725 aastal. Tema oli wanaks saanud 63 aastat.

Selle ära peastmise tö mälestuseks tänawa aasta 30. Mail ees tähendud Peetri I. sünnimise päewal, mil meie lin fest pidust ja pühitsusest palju osa wõttis, seisis Tallinna Raekoja ees üks suur pilt, mis läbi päistab wõi panorama, kus kõige selle aja palju rahwast waatmas käisid, mis õõsel weel seda kenamini wälja paistis. Seda pilti ehk panorama oli meie gymnasiumi kooliõppetaja A. Sprengel wäga kenaste teind.

2. Looduse õppetud.

Israeli rahwal oli ferd üks tark kooli õppetaja, selle nimi Hillel. Üks tema õppi poistest, Saboth nimi, ei tahtnud hästi õppida, waid oli ennast laiskuse kätte annud. Hillel oli wäga mures tema pärast, pidas ja katjus kõik head nõud ära, teda parandada. Wiimaks wiis ta teda linnast wälja Hinnoni orgu, mis Jerusalemma linna taga, üks sant ja innetu koht, kuhu kõik linna roojad, raiped ja raisad wiidi, kus seisaw wesi, täis uusa ja mattakaid ja maa nagu roppu kõnaga laetud, mis kõik pahaste haises, ja seda Juuda rahwas põrguks hüüdis.

Kui naad senna orgu tuliwad, lõi Hillel oma keppi poisi ete maha ja ütles: „Siin tahame oma tee käigist puhata.“ Pois aga pani imeks ja ütles: „Kuida, armas õppetaja, siin iluta lohtas ja mada pailas, kus nii sugune paha, kui lihtwine hais, auur ja õht igal pool on?“ — „Sul on õigus, poeg, wastas õppetaja. Nõnda kui see org Hinnon näha, on iga laisk inimene seest-pidi. Ütle, kes tahaks tema ligi olla?“

Siis wiis Hillel poisi tühja wälja peale, kus ohakad ja muud selle sarnatsed died kaswasid, mis kõik head wilja ja rohtu ära lämmatand. Seal lasi ennast Hillel keppi najale ja ütles: „Waato, see põld on wäga hea maa, kõik sugu kasuliku ja head wilja kandma, aga ta on unarusle jäätud ja mite hästi haritud saanud, ja see pärast kannab